

VARUH
ČLOVEKOVIH
PRAVIC

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Številka: 8.6 - 3 / 2018 - 3 - KO
Datum: 06.07.2018

Ministrstvo za notranje zadeve

Kabinet ministric

Štefanova ulica 2
1000 Ljubljana

gp.mnz@gov.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE
POLICIJA

06.07.2018

Prejeto:	M
Vredn.:	Prihode:
Številka zadeve:	091 - 163 / 08 / 1
Vrednost:	13

10.07.2018

Prejeto:	UP
Vredn.:	Prihode:
Številka zadeve:	214 - 05 / 2018 / 1
Vrednost:	

Spoštovani,

Varuh človekovih pravic RS (Varuh) se je na podlagi novinarskega vprašanja, ki mu je bilo posredovano dne 12. 6. 2018, seznanil s primeri pričevanja oseb o domnevnih ravnanjih slovenskih policistov, ki naj bi ob njihovem prijetju na meji med Republiko Hrvaško in Republiko Slovenijo ter v notranjosti (večinoma pri Črnomlju) zavračali možnost prošnje za azil. Da naj bi do takšnih primerov prihajalo, je med drugim poročal tudi časopis Dnevnik v članku z naslovom "Ali v Sloveniji res ni več azila? Kaj naj storimo zdaj?" in "So vam obstrelili otroka? Dobrodošli v Evropi!", ki sta bila objavljena dne 14. 6. 2018 oziroma 15. 6. 2018. Prispevek na to temo je bilo mogoče zaslediti tudi v oddaji Globus, ki je bila dne 14. 6. 2018 na prvem sporedu Televizije Slovenija. Z namenom preveritve navedb, ki se nanašajo na položaj tujcev, ki nedovoljeno prestopijo državno mejo na območju Policijske postaje Črnomelj in Policijske postaje Metlika, je Varuh brez predhodne najave 19. 6. 2018 obiskal omenjeni policijski postaji.

Iz prejete informacije novinarja, ki je vsebovana v novinarskem vprašanju z dne 12. 6. 2018, izhaja, da sta osebi ~~Štefan M...~~ in ~~...~~ med njegovim obiskom v Veliki Kladuši (BiH) dne 11. 6. 2018 trdili, da sta v Sloveniji zaprosili za azil, vendar so jima policisti rekli, da "ni azila v Sloveniji". Vrnjena sta bili na Hrvaško in od tam v Bosno in Hercegovino. Iz izpisa elektronske knjige pridržanj na PP Črnomelj, ki smo ga pridobili 19. 6. 2018, sta omenjeni osebi zavedeni pod št. zadeve 000069855. Skupaj z njima so bile v postopku, ki je bil 8. 6. 2018 začel ob 17:19 uri, obravnavane še tri druge osebe. Predmetna zadeva se vodi v spisu št. 2253-195/2018 (ilegalni prehod 8. 6. 2018 Bojanci). V zapisniku o izročitvi in sprejemu oseb po skrajšanem postopku na podlagi tretjega in četrtega odstavka 2. člena Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o izročitvi in sprejemu oseb, katerih vstop ali prebivanje je nezakonito, ki je v tem spisu, so pri vseh petih posameznikih kot razlog za zapustitev matične države navedene vojne razmere oziroma versko preganjanje. Kot njihova ciljna država pa sta navedeni Slovenija oziroma Nemčija.

Državljan ~~...~~ (v knjigi pridržanj na PP Črnomelj se kot št. zadeve vodi pod 000069935; čas začetka postopka je 7. 6. 2018-ob 11:45) je novinarju dejal, da je v Sloveniji zaprosil za azil, a je bil v nadaljevanju odpeljan nazaj na Hrvaško od tam pa v Bosno in Hercegovino. Iz knjige pridržanj PP Črnomelj je prav tako razvidno, da so policisti v postopku dne 7. 6. 2018 od 20:13 ure dalje obravnavali skupino petih oseb, glede katerih je

VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC RS

DUNAJSKA 56, 1109 LJUBLJANA TELEFON: +386 1 47 500 30 FAKS: +386 1 47 500 40
BREZPLAČNI TELEFONSKI KLIC IN INFORMACIJE: 080 15 30 E-POŠTA: INFO@VARUH-RS.SI
WWW.VARUH-RS.SI

novinar, ki se je s štirimi od njih pogovarjal v BiH zapisal: "Prijeti 8. junija 2018 okrog 20h pri Čmornju. (ta dan je sicer malo vprašljiv, saj je bila tisti dan, kolikor se spomnim, v Čmornju huda toča, oni pa tega niso omenjali; lahko, da so se zmotili za kakšen dan. Trdijo, da so zaprosili za azil. Trdijo, da so jim policisti neposredno po prijetju pobrali denar (vsote okrog 100 evrov). Eden od njih je kasneje vprašal na slovenski policijski postaji, kje je njegov denar druge policiste, ki so jih sprejali na postaji, vendar niso o denarju vedeli nič. Domnevajo, da je razlog za odvzem denarja, odvzem možnosti, da bi še kdaj poskusili pot v Slovenijo. Odpeljani nazaj na Hrvaško in od tam v Veliko Kladušo - Bosna in Hercegovina, kjer se nahajajo na dan 11. junij 2018. Pokazali razbite telefone - počena stekla in uničeni kontakti za polnjenje (nisem dobro razbral, ali so jim jih razbili hrvaški ali slovenski policisti). Pravijo, da je namen razbijanja, da ne bi več uporabljali telefonov kot GPS napravo z zemljevidom, s pomočjo katerih se podajo na pot (pešačijo) preko Hrvaške v Slovenijo".

Ob obisku PP smo med primeri, ki jih je v juniju 2016 obravnavala ta policijska postaja, naključno pregledali še spis št. 2253-196/2018. Iz zapisnika o izročitvi in sprejemu oseb po skrajšanem postopku, ki je v tem spisu, izhaja, da je bilo na mejnem prehodu Petrina izročeni šest državljanov Pakistana, ki so vsi kot razlog za zapustitev matične države navedli vojne razmere. Tako v spisu št. 2253-195/2018 kot tudi v spisu št. 2253-196/2018 smo poleg istovrstnih razlogov za zapustitev matične države zasledili še nekatere druge podobnosti. V obeh spisih so tako izjave oseb v postopku razvidne zgolj iz uradnih zaznamkov o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah ter uradnih zaznamkih o zbranih obvestilih, ki so v obliki povzetka zapisani s strani policista. Uradni zaznamki so glede vsebine v pretežni meri identični in se osredotočajo zgolj na potovanje in prehod meje. Iz spisa št. 2253-196/2018 je iz kronološkega zapisa opravil med pridržanjem razvidno, da je razgovor z osebo (skupaj s še nekaterimi opravili) trajal povprečno po tri minute, med tem, ko so bili razgovori z osebami, ki so zavedene v spisu št. 2253-195/2018, opravljeni istočasno za vse v trajanju petih minut. Vsem osebam je bil v obliki pisne odločbe izdan zgolj sklep o pridržanju, v katerem je kot razlog pridržanja navedeno: "oseba je ilegalno prestopila državno mejo in jo je potrebno izročiti tujim varnostnim organom". Posamezna oseba je bila ob tem seznanjena zgolj o pravicah, ki gredo pridržani osebi. V zvezi z njihovo izročitvijo na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške ni bila nikomur izdana pisna odločba, ki bi vsebovala razloge za odločitev in pravna sredstva (ta sicer za tovrstne primere niti ni predvidena). Tako tudi ni iz nobenega pisnega vira, ki je v omenjenih spisih, razvidno, da bi glede položaja, ki se tiče njihove vrnitve, tujci prejeli kakršnakoli ustna pojasnila glede razlogov (npr. v obliki stavka, ki bi poleg povedi zajeti v sklepu o pridržanju, vseboval še pojasnilo, da je osebo treba izročiti tujim varnostnim organom, ker v Republiki Sloveniji ni zaprosila za mednarodno zaščito).

Odbor za migracije, begunce, in demografijo Parlamentarne skupščine Sveta Evrope (Odbor) je v svojem poročilu z dne 16. 3. 2010 (Readmission agreements: a mechanism for returning irregular migrants) že izpostavil stališče zagovornikov "sporazumov o vračanju", ki navajajo, da tovrstni sporazumi le zagotavljajo pravni okvir in so zgolj sredstvo, ki omogoča lažji način vrnitve, da pa so vprašanja, ki se tičejo človekovih pravic, že upoštevana pri sprejetju odločitve o vrnitvi. Če se tovrstni sporazumi izvajajo skrbno, lahko prispevajo k skrajševanju negotovosti, kot tudi časa, ko je tujcu omejeno gibanje. Odbor se je dotaknil tudi kratkih časovnih rokov, znotraj katerih je takšna oseba lahko fizično prisotna v državi, v katero je prispela. Opozoril je, da je takšen čas lahko prekrat; da bi oseba podala prošnjo za azil. Zaradi ozkega časovnega okvirja, pa obstaja tudi velika nevarnost, da je njena prošnja spregledana.

Upoštevajoč navedeno Varuh meni, da izvajanje sporazuma o vračanju ne sme spodbujati k sprejemanju vprašljivih odločitev glede vrnitve, ki sicer ne bi bile sprejete, če takšnih sporazumov ne bi bilo. Kot je bilo že zgoraj pojasnjeno, so tovrstne vrnitve izpeljane brez pisne odločbe ob odsotnosti pravnih sredstev, s katerimi bi lahko posameznik učinkovito izpodbijal sprejeto odločitev. Ker gre za odločitve, ki so sprejete v zelo kratkem časovnem obdobju (parih dni), je pomembno, da se pristojni organ, ki opravi vrnitev, predhodno skrbno prepriča, ali ne gre za osebo, ki morda želi izraziti namen, da bo vložila prošnjo za mednarodno zaščito. Ker pisni sklep o vrnitvi osebe ni izdan, je še toliko bolj pomembno, da se dosledno dokumentirajo vse okoliščine (tudi izjave), ki tudi kasneje dopuščajo vpogled v pravilnost in zakonitost tovrstne sprejete odločitve. To sicer ni pomembno le za posameznika, ki je bli obravnavan, temveč tudi za učinkovit nadzor nad delom policistov. Ugotavljamo, da prihaja trenutno, zaradi neobstoja neposrednega spremljanja policijskega dela s tujci (npr. s strani nevladnih organizacij) v fazi vse od začetka njihovega prijetja (oziroma pridržanja/zadržanja) pa do izročitve po sporazumu, do nezaupanja, ki se v nasprotujočih si izjavah pojavlja tudi v medijih (npr. glede sodelovanja policije z nevladnimi organizacijami objavljeno v že omenjenem prispevku v Dnevniku 14. 6. 2018).

Po prvem odstavku 42. člena Zakona o mednarodni zaščiti (ZMZ-1) lahko državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji, pri katerem koli državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti v Republiki Sloveniji izrazi namen podati prošnjo za mednarodno zaščito. V zadevi Policijske uprave Novo mesto št. 225-14/2018/4 (3J4-16) z dne 25. 5. 2018 z naslovom Postopek za delo z migranti - naročilo, je v okviru postopka s tujcem, ki je na nedovoljen način vstopil v Republiko Slovenijo, zaslediti naročilo policijskim enotam, da se tujca, če ga ima v postopku mešana slovensko-hrvaška policijska patrulja, preda v obravnavo hrvaškim varnostnim organom, ne glede na to, ali je bil tujec prijet na slovenskem ali hrvaškem ozemlju oziroma ne glede na to, ali je mešana patrulja izvajala naloge na slovenskem ali hrvaškem ozemlju. Naslednja alineja omenjenega naročila predvideva takšno ravnanje, tudi če tujec izrazi namen podati prošnjo za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji. Naročilo zgolj v nadaljevanju omenja, da v primeru, če se ne ravna po zgornjem naročilu, se izvedejo utečeni postopki glede osebe, ki je izrazila namen podati prošnjo za mednarodno zaščito. Takšna ureditev po naši presoji odstopa od prej omenjene zakonske ureditve in v praksi lahko pomeni, da se osebe, ki se nahajajo na slovenskem ozemlju brez kakršne koli odločbe izročijo drugi državi in sicer tudi, če v času, ko se nahajajo v Republiki Sloveniji, izrazijo namen podati prošnjo za mednarodno zaščito. Koliko je takšnih primerov in ali do njih prihaja, Varuh ob obisku PP Črnomelj in PP Metlika ni preverjal, je pa po stališču Varuha morebitno takšno postopanje spomo.

Na PP Črnomelj smo s strani pomočnika komandirja g. Petra Vipavca pridobili podatek, da je bilo na območju PU Novo mesto letos (po dostopnih podatkih ob našem obisku) obravnavanih 1435 migrantov, od katerih jih je 987 zaprosilo za azil. Od preostalih jih je bilo v Republiko Hrvaško vmjenih 434. Trinajstih oseb pa ni bilo mogoče vrniti, ker je šlo za mladoletnike brez spremstva. Omenjen podatek glede števila obravnavanih in deleža prosilcev za azil na območju PU Novo mesto, je lahko približen pokazatelj trenda, koliko oseb je v nekem obdobju zaprosilo za azil. Teh je bilo 68 %. Ker je v omenjenem članku v Dnevniku z dne 15. 6. 2018 navedeno, da je "junija počil film in da odtlej tudi slovenska policija na Kolpi arbitramo zavrača prošnje za azil", smo preverili, koliko oseb je v mesecu juniju (od 1. 6. 2018 do 19. 6. 2018) obravnavala PP Črnomelj. Po besedah pomočnika komandirja so v juniju do našega obiska obravnavali 325 oseb. Od teh je bilo le sedem oseb oziroma 2 % odpeljanih v Azilni dom, medtem ko je bilo 318 oseb vmjenih v Republiko

Hrvaško. Za primerjavo navajamo, da je PP Metlika, glede na podatke, ki nam jih je posredoval pomočnik komandirja g. Robert Krajnc, letos obravnavala 371 oseb (v času med 1. majem in 19. junijem pa 259 oseb), od katerih jih je 343 zaprosilo za mednarodno zaščito, kar je 92 %.

Izpostavljeni pričanja posameznikov, v prejšnjem odstavku omenjena znatna razhajanja v odstotkih in naročilo za delo z migranti v depeši PU Novo mesto z dne 25. 5. 2018, po mnenju Varuha, nakazujejo na obstoj resne bojazni, da bi lahko prihajalo do skupinskih izgonov tujcev, ki so po 4. členu Protokola št. 4 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin prepovedani. V pregledanih primerih (npr. na PP Črnomelj - spis št. 2253-196/2018 in 2253-195/2018, na PP Metlika - pa spis št. 225-96/2018/6) podrešamo (resno) obravnavo osebnih okoliščin vsakega posameznika na način, ki bi lahko odpravil dvom, ali je imela oseba, ki se je nahajala v pridržanju na PP, namero podati prošnjo za mednarodno zaščito oziroma ali lo je podala, pa je bila ta morda prelišana. Izjave tujcev, ki so praviloma izredno skope in se v pretežni meri nanašajo na potovanje ter prehod meje, so zajete v obliki uradnih zaznamkov, iz katerih pa (po tem kar smo lahko ugotovili ob pregledu zgolj nekaterih spisov) niso dosledno prenesene v zapisnike o izročitvi in sprejemu oseb po skrajšanem postopku. To velja na primer za razloge za zapustitev matične države, ki je lahko pomemben dejavnik pri morebitni nameri za mednarodno zaščito. Če smo tovrstne primere na PP Črnomelj zgoraj že izpostavili, pa smo to zasledili tudi v edinem primeru, ki smo si ga ogledali na PP Metlika. V zapisniku o izročitvi in sprejemu oseb št. 225-96/2018/6 z dne 8. 6. 2018 je pri podatkih o osebah, glede razloga za zapustitev matične države, navedeno "ekonomski migrant", čeprav sta dva od njih na vprašanje policista povedala, da sta matično državo zapustila zaradi groženj. Ob tem pa tudi ni z nobenim dodatnim stavkom pojasnjeno, za kakšne grožnje je šlo. Skope izjave, zajete v obliki uradnih zaznamkov, porajajo dvom, če so policisti vsakega posameznika v zadostni meri obravnavali na način, da bi ugotovili, ali potrebuje mednarodno zaščito, oziroma če ima namen zaprositi za mednarodno zaščito. Varuh je že v letnem poročilu za leto 2004 sicer izpostavil, da uradni zaznamek o zbranih obvestilih, ki ga sestavi delavec policije, ne vsebuje nujno tiste vsebine, ki je bila dejansko povedana ali ugotovljena. Gre pač za listino, ki jo delavec policije zapiše (morda celo po spominu) po opravljenem uradnem dejanju. Vsebinsko uradnega zaznamka določi zgolj oseba, ki to listino sestavi in zapiše. Oseba, katere izjave je (ali naj bi bila) v uradnem zaznamku zapisana, niti ne ve, kaj je o njeni izjavi zapisano. Ta oseba uradnega zaznamka ne vidi, ne prebere, ne avtorizira njegove vsebine in ga ne podpiše. Uradni zaznamek podpiše zgolj delavec policije, ki je zbiral obvestila, opravil razgovor ter uradni zaznamek tudi sestavil in zapisal. Pri tem lahko nehote pride do vsebinskih pomanjkljivosti ali netočnosti v zapisu (na primer zaradi nepazljivega poslušanja sogovornika, napačnega razumevanja, netočnega povzemanja izjav, površnega opazovanja ali pomanjkanja strokovnega znanja s področja, ki je predmet zapisa, itd.). V delu s tujci bo do tega lahko prihajalo tudi zaradi nepoznavanja jezika in kulture, zato je še posebej pomembno, da so policisti ustrezno usposobljeni, tudi pri zaznavi oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, pa tega morda ne znajo povsem nedvoumno izraziti.

Čeprav je iz 42. člena ZMZ-1 mogoče razbrati, da posameznik svojo željo po mednarodni zaščiti izrazi sam, brez kakršnega koli predhodnega vpliva s strani organa, pa menimo, da je v tovrstnih primerih, ko je odločitev o vnitvi praviloma izvedena v roku enega dne od časa pridržanja, pomembno, da policisti vsem osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, po potrebi čim prej zagotovijo tudi ustrezne informacije glede azilnih postopkov v jeziku, ki ga razumejo in jim omogočijo dovolj časa, da se lahko izrazijo, če bi želeli podati prošnjo za azil

in če želijo, da jim to tudi omogočijo (tako tudi Odbor v omenjenem poročilu z dne 16. 3. 2010). To zahtevajo tudi okoliščine teh primerov. Iz že omenjenih uradnih zaznamkih o zbranih obvestilih, je namreč mogoče razbrati, da gre pogosto za osebe, ki so ob prijettu izčrpane. Nadalje, tako iz opravil med pridržanjem kot uradnih zaznamkov izhaja, da so osebe prve ure po prijettu podvržene določenim postopkom, ki služijo ugotavljanju dejstev (glede identitete, kraja vstopa ...). To lahko vse dodatno vpliva na okoliščine, da ima oseba manj časa in priložnosti, da izrazi namero podati prošnjo za azil. Menimo, da bi bilo v teh primerih, ko je odločitev o vrnitvi sprejeta v tako kratkem času in brez pisne odločbe ter tudi brez možnosti uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva (oseba se lahko pritoži le zoper odločitev o pridržanju), morda na mestu, da se od posameznika pridobi izjavo, ali ima namero podati prošnjo za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in se to tudi ustrezno dokumentira.

Sklicujemo se na 7. in 9. člen Zakona o varuhu človekovih pravic ter vljudno prosimo, da se opredelite do zgoraj izpostavljenih pomislekov, stališč in ugotovitev Varuha in nam posredujete svoj pogled o njih oziroma, da nas seznanite z morebitnimi že sprejetimi ali predvidenimi ukrepi glede izpostavljene problematike.

Iz dopisa Policijske uprave Novo mesto, št. 007-4/2017/102 z dne 15. 11. 2017; zadeva EURODAC - preverjanje tujcev, ki nezakonito/medovoljeno prestopijo državno mejo, je mogoče razbrati razlikovanje med izraženim namenom podati prošnjo za mednarodno zaščito in nedvoumno izraženim namenom podati prošnjo za mednarodno zaščito. Ker iz izjav, s katerimi se je Varuh seznanil na podlagi novinarskega vprašanja in dopisa Pravno-informacijskega centra nevladnih organizacij, izhaja, da naj bi bile prošnje posameznikov za mednarodno zaščito preslišane, prosimo, da nam posredujete stališče tudi o tem, kaj pomeni izraziti namero za vložitev prošnje za mednarodno zaščito. Ob tem vas prosimo, da nas seznanite, ali ste v zvezi z izražanjem namer za vložitev prošnje za mednarodno zaščito posredovali kakršna koli navodila ali usmeritve pristojnim organom ter če je glede tega, od kar se (učinkovito) izvaja Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške o izročitvi in sprejemu oseb, katerih vstop ali prebivanje je nezakonito, prišlo do sprememb.

Pravno-informacijski center nevladnih organizacij je Varuha seznanil tudi z imeni nekaterih drugih oseb, ki naj bi ob njihovem obisku v Veliki Kladuši in Bihaču zatrjevale, da so bile vrnjene v Republiko Hrvaško, čeprav so v Sloveniji zaprosile za azil. Ob tem izpostavljamo samo dva primera in sicer ~~██████████~~, državljana Pakistana, ki naj bi bil po podatkih iz izpiska knjige pridržanj na PP Črnomelj pridržan dne 9. 6. 2018 od 8:27 do 12:22 ter ponovno 10. 6. 2018 od 11:02 do 14:05 (glede na njegovo trditev nas, poleg vaših ugotovitev v njegovi zadevi, zanima tudi pojasnilo, kje se je nahajal v vmesnem času, ko se njegovo pridržanje ni izvajalo na PP Črnomelj in kašen je bil njegov status v tem času). Sporočite nam tudi, kako je bil obravnavan ~~██████████~~, državljan Sirije, katerega okviri datum nezakonitega prehoda naj bi bil 21. 6. 2018 v okolici Črnomlja. Odpeljan naj bi bil na PP Metlika. Mejo naj bi prečkal v spremstvu sedmih oseb, ki naj bi bili vsi državljani Sirije. Med njimi naj bi bil tudi mladoletnik brez spremstva, zaradi česar nas primer še posebej zanima.

Varuh je v obravnavo prejel tudi pobudo tujca ~~██████████~~, državljana Pakistana. Tujec navaja, da je v Slovenijo vstopil 3. 5. na območju Ilirske Bistrice. Na glavni ulici sta s prijateljem zagledala dva policista, šla do njiju in v angleščini izjavila, da želita zaprositi za azil. Tudi na policijski postaji, kamor sta bila odpeljana, sta ta tujca preko prevajalca za farski jezik zaprosila za azil, po njegovem odhodu pa še enkrat v angleščini.

Policisti so odgovorili, da morajo pripraviti dokumentacijo in da ga bodo potem odpeljali na »urad za azil«. Ko je bil prepeljan na kraj, kjer naj bi prenočil, je še enkrat zaprosil za azil. To je storil tako, da je rekel, da je begunec, da bi rad ostal v Sloveniji in zaprosil, da ga peljejo v begunski kamp. Zjutraj 4. 5. pa ga je policija prepeljala na Hrvaško in ga izročila hrvaški policiji.

Nekaj tednov kasneje (točnega datuma se tujec ne spomni) je zopet prečkal mejo s Slovenijo v skupini sedmih migrantov. Približno 20 km od meje (točnega kraja tujec ne ve, vendar iz dokumentacije, ki smo jo pridobili na PP Črnomelj, izhaja, da je bil ta tujec obravnavan na tej postaji 7. 6. 2018) so odšli na policijsko postajo, da bi zaprosili za azil. Policisti so jim ukazali, da se uležejo na tla. Ob postopku naj bi bili policisti na splošno verbalno agresivni (govorili naj bi jim grde besede in njihov ton je bil zelo osoren). Eden izmed tujcev je na vprašanje, če lahko gre na stranišče, dobil udarec v obraz, drugi tujec (ker ni razumel angleškega ukaza, da se mora uleči na tla) pa je najprej dobil brco, nato se je ulegel v napačno pozicijo in takrat ga je policist oplazil z električno palico (to je opisal kot »It was black colour it was in three steps«). Po osebni preiskavi jih je policija peljala v manjši kontejner. Policija jim je ob podpisu dokumentov zagotovila, da podpisujejo dokumente za azil in da jih bodo naslednji dan odpeljali v begunski kamp, a jih je naslednji dan z avtom odpeljala na postajo hrvaške mejne policije.

Predlagamo, da se tudi ti očitiki na postopek policistov natančno preučijo in da nas seznanite s svojimi ugotovitvami in morebitnimi ukrepi v tej zvezi. V tej zvezi opozarjamo na mnenje agencije FRA 6.1 (vir: Poročilo o temeljnih pravicah 2018), da morajo države članice FRA okrepiti preventivne ukrepe, da bi zmanjšale verjetnost nasilnega vedenja posameznih policistov ali mejnih uslužbencev na mejah. Kadar pa se pojavijo poročila o okrutnem ravnanju, jih je treba učinkovito preiskati, storilcem pa soditi.

Vaš odgovor pričakujemo v 30 dneh po prejemu tega dopisa.

Lep pozdrav,

Ivan Šelih
namestnik varuhinje človekovih pravi

